

תת"ע 8189/10/12 - ירון חיים קליין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8189-10-12 מדינת ישראל נ' קליין
תיק חיצוני: 11110090963

מספר בקשה: 4

בפני המבקש נגד המשיבה
כב' השופט גיל קרזבום
ירון חיים קליין
מדינת ישראל

החלטה

הבקשה וטענות הצדדים

לפניי בקשה לביטול פס"ד שניתן בהעדר. לטענת ב"כ המבקש לא התייצב לדיון מאחר והוחלפה מערכת הניהול במשרדו ומועד הדיון לא "הועתק" ליומנו החדש. לגופו של עניין, טען כי קיים ספק של ממש בכל הקשור לאפשרות לפיה השוטר שמר על קשר עין רצוף עם רכבו של המבקש, זאת לאור העובדה שנסע אחריו מרחק של 1.5 ק"מ בטרם עצר אותו.

המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה אין בנימוקיו של המבקש כדי להצדיק את ביטול פסק הדין. בנוסף, הפנתה לדו"ח ממנו עולה כי נשמר קשר עין רצוף עם רכב המבקש ממקום ביצוע העבירה ועד עצירתו. כן הפנתה לתגובת המבקש במעמד קבלת הדו"ח במסגרתה הודה כי דיבר במכשיר מסוג "מירס".

דין והכרעה

בהתאם לסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית משפט רשאי לבטל פסק דין שניתן בהיעדרו באם הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של הנאשם ו/או ייגרם לנאשם עיוות דין כתוצאה מאי ביטול פסק הדין. בענייניו של המבקש לא הוכחה אחת החלופות המצדיקות את ביטולו של פסק הדין.

אי התייצבות לדיון

כבר נפסק לא פעם כי שכחה או טעות או תקלה משרדית אין בהן כדי להוות סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון והדברים

יפים גם במקרה זה. היה על ב"כ הנאשם לגבות את יומנו או לכל הפחות להדפיסו בטרם החלפת המערכת.

ראה בהקשר זה רע"פ 9142/01 סוריה איטליא נ' מדינת ישראל מיום 2.10.03 - בימ"ש העליון (ראה סעיף 8 לפסק הדין).

עיוות דין

בע"פ 6920/07 אורי חסון נ' מדינת ישראל נקבע בין היתר כי: "המונח עיוות דין פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט הייתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין...".

בע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל נאמר בהקשר זה כי: "עיוות דין" בסעיף 130(ח) אינה כוללת בחובה מקרים בהם ניהול משפט הוכחות לכשלעצמו עשוי להביא לזיכויו של המערער...אין זה סביר להניח, כי בכל מקרה שבו תיטען טענה, כי למערער הגנה טובה לגופו של עניין, תינתן לו תוך שימוש בטענה של "עיוות דין", הזכות לגרום לביטולו של פסק הדין המרשיע. פרשנות כזו משמעותה, כי אף שהמחוקק ראה נאשם כזה, כמודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום, מאפשר לו בית המשפט באמצעות דיון מקיף בראיות, לחזור בו למעשה מהודאתו. פרשנות כזו היתה מסכלת את מטרת המחוקק, שכן משמעותה היא, כי כל מי שאפשר שיש לו הגנה טובה, יכול שלא להופיע לשיבות בית המשפט, ומאוחר יותר לאחר הרשעתו, יוכל לגרום לביטולו של פסק הדין המרשיע."

לגופו של עניין, אין בטענת המבקש לפיה השוטר לא יכול היה לשמור עמו על קשר עין רצוף במהלך נסיעתו אחריו לאורך 1.5 ק"מ, כדי להצדיק את ביטולה של הכרעת הדין. יצוין כי השוטר רושם הדו"ח רשם מפורשות כי נשמר קשר עין רצוף עם רכב המבקש מרגע ביצוע העבירה ועד לעצירתו.

טענת המבקש בהקשר זה הינה בגדר השערה בלבד, אינה נתמכת בראיות כלשהן ואין בה כדי להוות טענת הגנה, בוודאי שלא טענת הגנה המלמדת על כך כי נגרם למבקש עיוות דין בעצם הרשעתו.

מעבר לנדרש, במועד קבלת הדו"ח המבקש הודה למעשה בביצוע העבירה וכדבריו: "דברתי במירס קראו לי וענית...".

בנסיבות אלו, לא שוכנעתי כי ייגרם למבקש עיוות דין באם פסק הדין לא יבוטל.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ד, 18 פברואר 2014, בהעדר
הצדדים.